

*„Vajon Isten hív bennünket is, mint a prófétát? Vajon bíz
reánk kincset az Isten?*

Igen, a keresztény élet Isten hívása.

*És a keresztény életben mi Isten szeretetének a tanúi
vagyunk a világban.*

*És ezért méltán mondhatjuk, hogy a keresztény ember Isten
prófétája.*

*Készséggel lépünk ennek a feladatnak az ösvényére. De nem
önmagunk erejében bízunk.*

*Isten adja a hit kegyelmét, amelynek fényénél mi meglátjuk
Isten szeretetét.*

*Isten adja nekünk a remény erejét, hogy Isten jóságában
soha ne kételkedjünk.*

*És így élünk keresztény életet. Hiszünk abban, hogy Isten
végtelenül szeret minden embert.”*

Évközi 5. vasárnap

Iz 6,1-2a. 3-8

1Kor 15,1-11

Lk 5,1-11

Az ószövetségi olvasmányban a mai vasárnapon ismét egy próféta meghívásának a történetét halljuk.

Izaiás látta az Urat, és hallja az Úr szavát: Kit küldjek el? Ki megy el nekünk? És Ő készséggel odalép az Úr elé: Íme, itt vagyok én, küldj el engem!

Nem önmaga erejére támaszkodva, hanem az Isten angyala által megtisztítottan lép Isten elé.

Az angyal az oltárról vett parázzsal megérintette ajkát, és az Isten szavának méltó edényévé vált.

Isten ereje szentelte meg a prófétát, hogy betölthesse azt a feladatot, amelyre szánja.

De a próféta maga is készséggel odaadja életét Isten kezébe: Itt vagyok, küldj engem!

Az evangéliumban hasonló történetet hallunk az apostolok küldetésével kapcsolatban.

Simon Péter és társai megrendülnek, amikor megértik és átérzik, hogy Jézusban Isten áll előttük.

Átérzik, hiszen amit az emberi erőfeszítés nem tudott elérni,

hiába fáradoztak egész éjszaka, nem fogtak semmit,

az Jézus egyetlen szavára megtörtént, megteltek a hálók hallal.

S amikor átérzik Isten jelenlétét, átérzik önmaguk bűnösségét is.

Menj el tőlem - mondja Simon Péter - mert bűnös ember vagyok.

Jézus azonban apostolainak szánja őket, és ezért felemeli a félelemből.

Ne félj - mondja - még akkor sem, ha ennél hatalmasabb műnek,

az üdvözítés csodájának a részese fogsz lenni: emberek halásza leszel.

És Jézus szava bátorságot és erőt önt az apostolokba, mindannyian fölállnak és követik Őt.

Amikor ezt a két történetet halljuk, vonatkoztassuk önmagunk életére, önmagunk keresztény életére.

Vajon Isten hív bennünket is, mint a prófétát? Vajon bíz reánk kincset az Isten? Igen, a keresztény élet Isten hívása.

És a keresztény életben mi Isten szeretetének a tanúi vagyunk a világban.

És ezért méltán mondhatjuk, hogy a keresztény ember Isten prófétája.

Készséggel lépünk ennek a feladatnak az ösvényére. De nem önmagunk erejében bízunk.

Isten adja a hit kegyelmét, amelynek fényénél mi meglátjuk Isten szeretetét.

Isten adja nekünk a remény erejét, hogy Isten jóságában soha ne kételkedjünk.

És így élünk keresztény életet. Hiszünk abban, hogy Isten végtelenül szeret minden embert.

És reményünk, hogy az Ő szeretete és hűsége törhetetlen, nem csalatkozik meg.

Amikor így éljük keresztény életünket,
akkor az életünk maga hangos kiáltás, prófétai beszéd a világban.
Keresztény életünknek legegyszerűbb prófétai cselekedetei ilyenek,
hiszen Istenre tudunk hagyatkozni, Istenben tudunk bízni, Őt imánkban
Atyánknak tudjuk szólítani.
Isten szeretetének hite tölt el bennünket, és ez a hit alkotja meg keresztény
életünket,
hogy valóban Isten elküldhessen minket, mint prófétáit a világba,
hogy sugározzuk az Ő jóságának, szeretetének üzenetét.
De Jézus is küldetést szán nekünk. A keresztény élet Jézus követése, és Jézus
küldetésében való járás.
Ahogyan az apostolokat megbízta azzal, hogy hirdessék az evangéliumot,
hogy tegyék meg az üdvösség műveit, gyógyítsanak betegeket, támasszanak föl
halottakat,
úgy reánk is Jézus az evangélium örömét bízta.
Azzal bízta reánk, hogy a keresztény életünk a Jézusban való örvendezéssel van
telve.
És reánk bízta Jézus az üdvösség művét is. És nem kell hatalmas és rendkívüli
tettekre gondolnunk.
Az üdvösség a szeretetnek és a békességnek az uralma.
Amikor a szelídség, a béke, a megbocsátás valóra válik a keresztény ember
életében,
olyankor Ő Jézus apostolaként az üdvösség csodálatos műveit teszi meg.
Ehhez a küldetéshez is Jézus adja az erőt. Ő velünk van minden nap, minden
tettünkben,
velünk van minden örömünkben, amely örömünket az Ő üdvössége táplál
szívünkben.
Ő velünk van minden békességben, amellyel mi megbocsátunk egymásnak.
Szent Pál apostol a Szentleckében felsorolja, hogy a feltámadott Jézus kiknek
jelent meg.
Majd e felsorolás végén azt mondja: Legutoljára, mint elvetéltnek, megjelent
nekem is.
Mi magunkat is odaállíthatjuk Szent Pál apostol mellé.
Egészen kicsinyként, egészen porszemként, de keresztény emberként.
Igen, mi látjuk az Istent, az Isten jóságát szemléljük hitünkkel.
És ezért a keresztény életünk sugározza az Isten jóságát.
Mi tudjuk, hogy Jézus küldetésében járunk, hiszen Ő megérintett bennünket.
Az Ő üdvözítő kegyelme állandóan itt van a szívünkben,
és a cselekedeteink ebből a Kegyelemből születnek meg,
mint legkisebbek, de ott vagyunk Isten prófétái Jézus apostolai között, és ez a mi
keresztény életünk.
Ámen.

2022. február 6.

Takács Gyula plébános atya